

بسمه تعالی

دانشکده ی مهندسی برق

درس یادگیری عمیق

دکتر فاطمی زاده

تمرینات سری سوم

نویسنده : حسین رمضانی یادگار

رشته و گرایش : مهندسی برق - سیستم های دیجیتال

مقطع : کارشناسی ارشد

شماره دانشجویی : 401205767

سوال 1 :

از انجایی که تعداد پارامترها یکسان است باید به دیگر ویژگی های این دو معماری روی بیاوریم. معماری fully connected به تک تک پیکسل ها بعنوان یک فیچر نگاه میکند و سعی میکند وزن های لایه را با توجه به تکنیک EBP که از خروجی شبکه روی تابع loss محاسبه میشود، بهینه کند. پس نورون ها به همه ی فیچر ها یا پیکسل ها برای استخراج اطلاعات نگاه میکنند. در حالی که در لایه ی convolutional هر فیلتر مقادیر وزن و بایاس خودش را طوری بهینه میکند (در اینجا هم ebp داریم) که مسئول استخراج یک الگو مربوط به یک کلاس شود. پس لایه ی convolutional تناسب بیشتری با تسک دسته بندی تصویر دارد.

همچنین CNN از انجایی که فیلتر هایش کل تصویر را پوشش میدهد، در فیچر می که استخراج میشود اگر الگوی مربوط به کلاس x در تصویر جابه جا شود، تشخیص و دسته بندی دچار خطا نخواهد شد ولی همانطور که گفته شد شبکه های FC، به تک تک پیکسل ها بعنوان یک فیچر خاص توجه میکند و با تغییر در مقدار این فیچر ها (بعنوان مثال شیفت خوردن تصویر) در تشخیص دسته بندی دچار خطا خواهد شد.

سوال 2 :

الف) طبق زیر محاسبه میشود :

$$Outputsize = \left\lfloor \frac{inputsize + 2 * padding - kernelsize}{stride} \right\rfloor + 1$$

$$outputsize = \left\lfloor \frac{128 + 2 * 2 - 5}{1} \right\rfloor + 1 = 128 \rightarrow size = 128 * 128$$

با 16 فیلتر تسنور خروجی این لایه به شکل 128*128*16 در می آید.

تعداد پارامترها بشکل زیر محاسبه میشود :

$w * h$: kernel size , d : number of channels in the perevius layer

k : the number filters in the current layer

$$number\ of\ parameters = (w * h * d + 1) * k$$

$$number\ of\ parameters = (5 * 5 * 3 + 1) * 16 = 1216$$

ب) تعداد پارامترها توسط تنها لایه های کانولوشنی تعیین میشوند و ربطی به لایه ی pooling ندارد:

$$number\ of\ parameters = (w * h * d + 1) * k$$

$$Layer1 = (5 * 5 * 3 + 1) * 16 = 1216$$

$$Layer2 = (5 * 5 * 16 + 1) * 16 = 6416$$

$$Layer3 = (5 * 5 * 16 + 1) * 16 = 6416$$

$$total\ number\ of\ parameters = Layer1 + Layer2 + Layer3 = 14,048$$

تعیین سائز تانسور خروجی :

$$CSize = \left\lfloor \frac{InputSize + 2 * padding - KernelSize}{Stride} \right\rfloor + 1$$

$$PoolSize = \frac{InputSize - PoolSize}{Stride} + 1$$

Layer 1 :

$$CSize = \left\lfloor \frac{128 + 2 * 2 - 5}{1} \right\rfloor + 1 = 128 * 128 * 16$$

$$PoolSize = \frac{128 - 2}{2} + 1 = 64 * 64 * 16$$

Layer 2 :

$$CSize = \left\lfloor \frac{64 + 2 * 2 - 5}{1} \right\rfloor + 1 = 64 * 64 * 16$$

$$PoolSize = \frac{64 - 2}{2} + 1 = 32 * 32 * 16$$

Layer 3 :

$$CSize = \left\lfloor \frac{32 + 2 * 2 - 5}{1} \right\rfloor + 1 = 32 * 32 * 16$$

$$PoolSize = \frac{32 - 2}{2} + 1 = 16 * 16 * 16$$

پس تانسور خروجی به شکل 16*16*16 میباشد. این تانسور flatten شده و به شبکه ی classifier پاس داده میشود

(ج) با فرض معماری 10-4096-4096 تعداد پارامترها بصورت زیر محاسبه میشود:

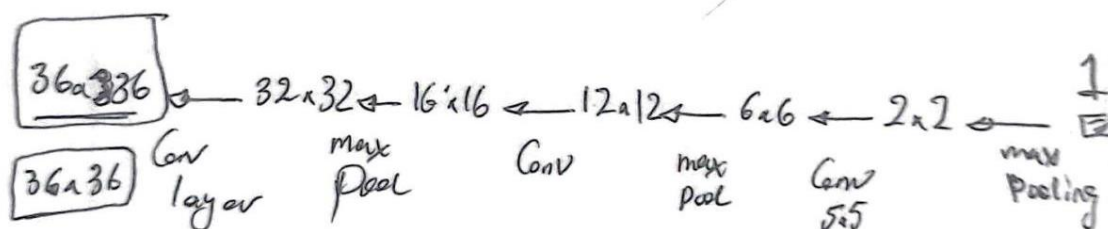
Total Trainable Parameters Between two layers in a Neural Network = [Number of Nodes in the first layer * Number of nodes in the second layer] (Weights) + [Number of nodes in the second layer] (Biases)

$$nn\_p = (4096 + 1) * 4096 + (4096 + 1) * 10 = 16,822,282$$

$$total\_number\_of\_parameters = nn\_p + 14,048 = 16,836,330$$

A diagram showing a convex lens (represented by a rectangle with a double line) forming a real, inverted, and magnified image on a screen labeled 'Fc'. The object is placed between the lens and its focal point, and the image is formed on the opposite side of the lens.

Conv 5x5 | max pooling 2x2
 $p=2$ | $s=2$
 $\delta=1$ |

سوال 3 :

a. معماری این شبکه مبتنی بر معماری های عادی است و تلاش شده با تغییراتی که در معماری میدهند با حجم دیتاست کمتر به دقت بالاتر در تسک segmentation برسند. تفاوت های اصلی skip connection هایی است که بین مسیر encoder و decoder اتفاق می افتد بعلاوه نوع اپراتور استفاده شده در این skip con ها concatenation هست. لایه های کانولوشنی در مسیر encoder و decoder طوری تنظیم شده است که تنسور ورودی ابتدا فیچر چنل کم و در انتهای مسیر encoder ، زیاد دارد و دقیقا برعکس همین معماری در مسیر decoder با اپراتور های مکمل انجام شده است یعنی در ابتدا ی مسیر تنسور دارای تعداد چنل زیاد و در انتهای مسیر و خروجی تعداد چنل کمتر شده است. این تقارن شکل گرفته باعث شده معماری کلمه مدل به شکل U در آید.

c. از آن جایی که در تصاویر پزشکی اگر تسک segmentation تعریف میشود دقت در حدود پیکسل مد نظر است این نوع اتصالات میتواند اطلاعاتی که در هر مرحله ی کانولوشنی استخراج شده و در مراحل down sampling نادیده گرفته شده را بازیابی کند و در خروجی از فیچر های رسیده از مسیر encoder نیز استفاده شود.

(2) محاسبه ای U-net

- a. چون در معماری U-net چهار لایه ی در مسیر encoder و decoder وجود دارد ابعاد ورودی تقسیم بر 2^4 خواهد شد پس ابعاد فیچر مپ بصورت $16*16$ در می آید.
- b. تعداد فیلتر های بیشتر در لایه های عمیق شبکه استفاده میشود پس در لایه ی دوم از ورودی و encoder، از 128 فیلتر باید استفاده شود و این به این معنی است که در ورودی 64 فیلتر مورد استفاده قرار گرفته است همچنین در هر لایه 2 بار conv اتفاق میفتد پس طبق روابط تعداد پارامتر های لایه های کانولوشنی داریم :

$$n1 = (w * h * d + 1) * k \xrightarrow{w*h=3*3} (3 * 3 * 64 + 1) * 128 = 73,856$$

$$n2 = (3 * 3 * 128 + 1) * 128 = 147,584$$

تعداد کل پارامتر های لایه ی 2 در مسیر encoder بصورت زیر محاسبه میشود :

$$totalNumberOfParameters = n1 + n2 = 221,440$$

(3) مفهومی DenseNet

- a. تفاوت اصلی اتصالات denseNet و resNet این است که در شبکه ی denseNet اولاً اتصالات از نوع concatenation هست و دوماً هر لایه تا یک تعداد محدودی از خروجی های لایه های قبلی بعنوان ورودی استفاده میکند در حالی که در resNet هر لایه فقط از خروجی لایه ی قبل استفاده میکند و اتصال آن هم از نوع جمع شونده است یعنی تنسور خروجی لایه ی قبل با تنسور خروجی لایه ی فعلی که از توابع لایه ی کانولوشنی فعلی با تنسور خروجی لایه ی قبلی بدست آمده جمع میشود. توصیف ریاضی دو نوع شبکه بصورت زیر است :

$$ResNet: X_l = H(X_{l-1})$$

$$DenseNet : X_l = H([X_0, X_1, \dots, X_{l-1}])$$

H functionality : Batch Normalization , ReLU , 3*3 Conv

- b. در این شبکه ها هدف اصلی این بوده که با مشکل gradient vanishing مقابله شود. تا حد خیلی خوبی هم نتیجه گرفته شده و لایه های عمیق به حدود 250 تا نیز رسیده است. دلیل حل این مشکل نیز وجود skip connection هایی هست که هر لایه با لایه های قبل دارد یعنی در فرایند EBP اینک، انتشار گرادیان از مسیر های مختلفی صورت میپذیرد و از صفر شدن زود هنگام آن در نتیجه ی ضرب شدن وزن های لایه های مختلف جلوگیری به عمل می آید. مزیت محاسباتی آن این است که از استخراج ویژگی های مشابه به واسطه skip conn ها بی نیاز خواهیم شد.

(4) محاسبه ای DenseNet

- a. فیچر مپ ورودی لایه سوم از concatenation فیچر مپ های لایه های قبل محاسبه میشود :

$$L_3FeatureMaps = k_0 + k * (l - 1)$$

فرمول بالا در صورتی است که هر لایه k فیچر مپ تولید کند پس انگار فیچر مپ های هر لایه را باهم جمع میکنیم : با فرض تعداد کانال ورودی $k_0=3$

$$L_3FeatureMaps = k_0 + 64 + 128 = 195$$

b. مثل بالا محاسبه میشود با این تفاوت که هر لایه به تعداد k فیچر مپ تولید میکند :

$$L_3 \text{OutputFeatureMaps} = k_0 + k * l = 32 + 24 * 3 = 104$$

سوال عملی 2 :

- 1) از لحاظ grid sampling در شبکه های سنتی conv ابعاد و شکل کرنل و stride یکسان و فیکس و منظم است در نتیجه ی آن نمیتواند فیچر های پیچیده و الگو های خاص که transform های deformable خورده اند و یا اشکالی که با حرکت کرنل aligned نیستند، را تشخیص دهند. اما در شبکه های deformable conv ابعاد و شکل کرنل مکان سمپل برداری بصورت flexible و adaptive متناسب با ورودی تنظیم میشود در نتیجه فیچر و الگوی پیچیده تری را میتوانند استخراج کنند. در نتیجه شبکه های deformable نتایج بهتری روی تسک های دسته بندی و segmentation گرفته اند.
- 2) در شبکه های def از مقادیر offset برای موقعیت و اشکال هر کرنل استفاده میشود که قابل یادگیری هستند. به کمک این افستها و کرنل مورد استفاده میتوانند از فیچر های محلی هر عکس سمپل برداری کنند مثلاً اگر تصویر اسکیل شده است مقدار افست سائز کرنل را طوری تنظیم میکنند که شیئ اسکیل شده اسکن شود.
- 3) شبکه های کانولوشنی سنتی از موقعیت های منظمی برای سمپل برداری استفاده میکنند و همچنین شکل کرنل نیز فیکس در نظر گرفته میشود. وقتی یک شکل بزرگ تر میشود نمیتوان با کرنل ها و حرکت آن ها این تشخیص را انجام داد چون اصلاً در قالب یک کرنل ممکن است شکل شیئ مورد نظر گنجانیده نشود.
- 4) طی فرایند یادگیری این پارامتر ها طبق یک لاس فانکشن و مفهوم EBP توسط شبکه یاد گرفته میشوند.